

UOHSX004QEYO

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R196/2012/VZ-4098/2013/310/DBa

Brno 6. března 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 19. 7. 2012 podaném navrhovatelem –

- společností **CGM Czech a.s.**, IČ 49973215, se sídlem Táborská 1148/32, 251 01 Říčany, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 1. 6. 2011 Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, 110 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-12727/2012/530/JWe ze dne 10. 7. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Královéhradecký kraj**, IČ 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Ekologizace zdroje vytápění v Oblastní nemocnici Jičín a.s. – nemocnice Jičín – dodávky**“ zadávané dle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném zadávacím řízení, a jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 25. 2. 2011 pod ev. č. 60056862, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 3. 2011 pod ev. č. 2011/S 41-066703, a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč – účastníci sdružení „ON Jičín – dodávky“ –

- společnost **Metrostav a.s.**, IČ 00014915, se sídlem Koželužská 2246/5, 180 00 Praha 8,
- společnost **S u b t e r r a a.s.**, IČ 45309612, se sídlem Bezová 1658/1, 147 14 Praha 4,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-12727/2012/530/JWe ze dne 10. 7. 2012

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 3. 10. 2011 návrh navrhovatele – společnosti CGM Czech a.s., IČ 49973215, se sídlem Tábořská 1148/32, 251 01 Říčany (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Královéhradecký kraj, IČ 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „Ekologizace zdroje vytápění v Oblastní nemocnici Jičín a.s. – nemocnice Jičín – dodávky“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 25. 2. 2011 pod ev. č. 60056862, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 3. 2011 pod ev. č. 2011/S 41-066703.
2. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 20. 4. 2011 Úřad zjistil, že zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel osm nabídek, přičemž po kontrole jejich úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona nebyla žádná z nabídek vyřazena. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 7. 7. 2011 vyplývá, že po posouzení nabídek hodnotící komise vyřadila dvě nabídky. Následně provedla hodnotící komise hodnocení nabídek v souladu s podmínkami stanovenými v zadávací dokumentaci podle základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídková cena a jako nabídku s nejnižší nabídkovou cenou vyhodnotila nabídku účastníků sdružení „ON Jičín – dodávky“, které tvoří společnost Metrostav a.s., IČ 00014915, se sídlem Koželužská 2246/5, 180 00 Praha 8, a společnost S u b t e r r a a.s., IČ 45309612, se sídlem Bezová 1658/1, 147 14 Praha 4, kteří dne 4. 4. 2011 uzavřeli smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. Zadavatel rozhodl o vyloučení dvou uchazečů z další účasti v zadávacím řízení a o výběru nejvhodnější nabídky dne 13. 7. 2011 a dne 15. 7. 2011 toto oznámil uchazečům. Po obdržení oznámení o vyloučení z další účasti v zadávacím řízení zaslal navrhovatel dne 2. 8. 2011 zadavateli dopis označený „vysvětlení nabídky“, jehož obdržení zadavatel potvrdil dopisem ze dne 4. 8. 2011.
4. Vzhledem k tomu, že navrhovatel považoval dopis ze dne 2. 8. 2011, označený jako „vysvětlení nabídky“, za námitky proti rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení z další účasti v zadávacím řízení, nepovažoval následnou reakci zadavatele ze dne 4. 8. 2011 za vyřízení námitek a za učiněnou v souladu se zákonem, a proto podal dne 25. 8. 2011 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Tento návrh vede Úřad pod sp. zn. ÚOHS-S395/2011/VZ.
5. Dne 14. 9. 2011 bylo navrhovateli doručeno oznámení Úřadu č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-14406/2011/530/JWe o zahájení správního řízení, ze kterého vyplynulo, že zadavatel uzavřel dne 25. 8. 2011 s vybraným uchazečem smlouvu o dílo. Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl za to, že uvedená smlouva byla zadavatelem uzavřena v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona v důsledku nesprávného vyřízení jeho námitek, podal dne 3. 10. 2011 návrh na uložení zákazu plnění smlouvy ve smyslu § 114 odst. 2 zákona.
6. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-17862/2011/530/JWe ze dne 14. 11. 2011. Zároveň Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-17863/2011/530/JWe z téhož dne účastníkům řízení stanovil lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. V tomto usnesení Úřad rovněž stanovil navrhovateli lhůtu pěti dnů od obdržení usnesení k provedení úkonu, a to doplnění návrhu o doklad o složení kauce.
7. Podáním ze dne 25. 11. 2011, které Úřad obdržel dne 27. 11. 2011, podal navrhovatel žádost o přerušování řízení podle ustanovení § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), do doby pravomocného ukončení správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S395/2011/VZ. Usnesením č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-19112/2011/530/JWe ze dne 7. 12. 2011 Úřad plně vyhověl žádosti navrhovatele ze dne 25. 11. 2011 a správní řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu přerušil.
8. Oznámením č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-9327/2012/530/JWe ze dne 21. 5. 2012 Úřad oznámil účastníkům pokračování správního řízení, neboť pominuly důvody, pro které bylo řízení přerušeno, protože dne 2. 5. 2012 nabylo právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R257/2011/VZ-6414/2012/310/MMI ze dne 11. 4. 2012, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-15915/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011, čímž bylo ukončeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S395/2011/VZ.
9. Podáním ze dne 1. 6. 2012 zaslal navrhovatel Úřadu doklad o složení kauce ve výši 100 000,-Kč a z účetní evidence Úřadu vyplývá, že kauce byla na účet Úřadu převedena téhož dne.
10. Podáním ze dne 5. 6. 2012, které Úřad obdržel téhož dne, doplnil navrhovatel svůj návrh ze dne 3. 10. 2011.

II. Napadené rozhodnutí

11. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 10. 7. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-12727/2012/530/JWe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým správní řízení podle § 117a písm. b) zákona zastavil, neboť navrhovatel nesložil s podáním návrhu ani v dodatečně stanovené lhůtě kauci ve výši podle § 115 odst. 1 zákona.
12. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve odkázal na relevantní ustanovení zákona, a to na ustanovení § 114 odst. 3 zákona, ustanovení § 115 odst. 1 zákona a ustanovení § 117a písm. b) zákona. Následně Úřad konstatoval, že dopisem ze dne 3. 10. 2011 navrhovatel podal návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, k němuž však nepřiložil doklad o složení kauce. Z evidence Úřadu pak prokazatelně vyplývá, že kauce na účet Úřadu s podáním návrhu složena nebyla.
13. Vzhledem k tomu, že součástí návrhu navrhovatele nebyl doklad o složení kauce na účet Úřadu, a ani z bankovních výpisů Úřadu nevyplývalo, že kauce byla na jeho účet složena, stanovil Úřad navrhovateli usnesením č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-17863/2011/530/JWe ze dne 14. 11. 2011 lhůtu ke složení kauce a doložení dokladu o jejím složení do pěti dnů od obdržení tohoto usnesení. Zároveň Úřad navrhovatele upozornil na skutečnost, že jestliže ve stanovené lhůtě kauci nesloží a nedoloží doklad prokazující její složení, Úřad podle § 117a písm. b) zákona zahájené řízení zastaví. Uvedené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 21. 11. 2011, jak vyplývá z údaje na dodejce, dodatečně stanovená lhůta pro složení kauce tedy uplynula dne 28. 11. 2011.
14. Žádost o přerušování správního řízení byla Úřadu doručena dne 27. 11. 2011 a Úřad jí vyhověl usnesením č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-19112/2011/530/JWe ze dne 7. 12. 2011, které bylo navrhovateli doručeno dne 8. 12. 2011, jak vyplývá z údaje na dodejce.
15. Z uvedeného vyplývá, že Úřad správní řízení přerušil až po marném uplynutí jak lhůty pro složení kauce podle ustanovení § 115 zákona, tak i náhradní lhůty stanovené v usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-17863/2011/530/JWe ze dne 14. 11. 2011.
16. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatoval, že navrhovatel nedoložil doklad o složení kauce na účet Úřadu ani s podáním návrhu ani v náhradní lhůtě, která uplynula před přerušením správního řízení, a tudíž nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je podle § 114 odst. 3 zákona mimo jiné i doklad o složení kauce podle § 115 zákona.

III. Námitky rozkladu

17. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 19. 7. 2012 rozklad navrhovatele. Navrhovatel má za to, že napadené rozhodnutí spočívá v nesprávném skutkovém a právním posouzení věci, je částečně nepřezkoumatelné, zmatečné a jednoznačně nezákonné.
18. Navrhovatel v rozkladu uvádí, že nepochybně skutečnost, že nesložení kauce a potažmo nedoložení dokladu o této skutečnosti je vadou řízení, nicméně se jedná dle navrhovatele o vadu odstranitelnou. Obecná úprava odstranění vad návrhu je totožná takřka ve všech právních odvětvích, k tomuto navrhovatel cituje ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu a ustanovení § 43 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „**občanský soudní řád**“). Obdobně jako postup odstranění vad návrhu, i samotné následky nevyhovění příslušné výzvě jsou upraveny shodně napříč právním řádem, k tomuto navrhopatel cituje ustanovení § 66 písm. c) správního řádu a § 45 odst. 2 občanského soudního řádu. Ve smyslu doktrinálního výkladu a konstantní judikatury však procesní následky nevyhovění příslušné výzvě nastanou jenom, pokud opominutí či nečinnost účastníka řízení trvá ke dni rozhodování daného orgánu. V oblasti civilního procesního práva to výslovně dovodil Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 20. 7. 2006 sp. zn. 20 Cdo 1308/2006, ve kterém uvedl, že marné uplynutí lhůty určené soudem k opravě nebo doplnění podání „*nezpůsobuje nemožnost vytčené vady podání odstranit později, dokud soud z jejich neodstranění nevyvodí zákonem předvídané následky. Závěr, že pro vadu podání nelze v řízení pokračovat, je závěrem, který se z povahy věci váže k tomu objektivně určenému stavu řízení existujícímu v době, kdy jej soud vyslovuje.*“ Vzhledem k obdobnému znění zmíněných ustanovení, není žádný racionální důvod dovozovat, že v řízeních dle zákona platí zcela zvláštní a ojedinělý procesní postup spočívající v zastavení řízení procesním rozhodnutím správního orgánu více než měsíc po odstranění vady návrhu.

19. Jelikož doklad o složení kauce je náležitostí návrhu a její samotné uhrazení je dle navrhovatele ve své podstatě poplatkovou povinností, považuje navrhovatel za vhodné poukázat na analogii s úpravou správních a soudních poplatků. K tomuto navrhopatel cituje ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Z obou těchto zákonů vyplývá, že opožděné splnění poplatkové povinnosti neumožňuje zastavit příslušné řízení s odvoláním na tento důvod, když prodlení poplatníka ke dni vydání příslušného rozhodnutí již netrvá. V této souvislosti navrhopatel upozorňuje na skutečnost, že kauci složil 1. 6. 2012 a rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno až 10. 7. 2012.
20. Napadené rozhodnutí považuje navrhovatel rovněž za rozporné s rozhodovací praxí Úřadu. Navrhovatel uvádí, že z dostupných zdrojů je mu známo, že Úřad v praxi běžně akceptuje opožděné složení kauce a správní řízení zastavuje nikoli dnem následujícím po marném uplynutí dodatečně stanovené lhůty, ale až se značným časovým odstupem, čímž navrhovatelům umožňuje splnit poplatkovou povinnost i po uplynutí posledního dne stanoveného příslušným procesním usnesením. O uvedeném dle navrhovatele svědčí velké množství prvostupňových rozhodnutí, z nichž navrhovatel namátkově uvádí rozhodnutí ze dne 9. 6. 2012 č. j. ÚOHS-S78/2012/VZ-5928/2012/510/KČe, rozhodnutí ze dne 13. 7. 2011 č. j. ÚOHS-S189/2011/VZ-9904/2011/520/NGI, rozhodnutí ze dne 29. 9. 2005 č. j. VZ/S 146/05-153/4476/05-Va, rozhodnutí ze dne 24. 2. 2012 č. j. ÚOHS-S602/2011/VZ-468/2012/540/JNv a rozhodnutí ze dne 15. 6. 2012 č. j. ÚOHS-S107/2012/VZ-6467/2012/550/GSt. Odůvodnění zmíněných rozhodnutí zní ve všech případech následovně: „*Úřad konstatuje, že navrhovatel nedoložil doklad o složení kauce na účet Úřadu ani s podáním návrhu, ani v dodatečně stanovené mu Úřadem, ani později, a tudíž nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je podle § 114 odst. 3 zákona mimo jiné i doklad o složení kauce podle § 115 zákona.*“
21. Navrhovatel dále v rozkladu uvádí, že napadené rozhodnutí nemůže obstát ani pro svoji zmatečnost a vnitřní logickou rozpornost. Úřad zastavení řízení odůvodnil tím, že v době,

kdy rozhodoval o přerušení správního řízení, již marně uplynula lhůta stanovená pro složení kauce. Navrhovatel se pozastavuje nad skutečností, že Úřad vůbec rozhodoval o přerušení řízení, když dle jeho výkladu byly jednoznačně dané procesní podmínky jeho zastavení podle ustanovení § 117a písm. b) zákona. Ačkoliv znění § 64 odst. 2 správního řádu nedává správnímu orgánu prostor pro správní uvážení, zda řízení přeruší či nikoliv, závěr, že tak musí učinit i za předpokladu existence podmínek pro zastavení řízení, by byl zcela absurdní. Za této situace by tudíž žádost účastníka řízení již směřovala k přerušení takového řízení, které nemůže být meritorně ukončeno z důvodu závažné a neodstranitelné procesní překážky. Bylo by tak zcela v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti, aby správní orgán učinil tento nadbytečný a žádný účel nesledující úkon. Navrhovatel se proto domnívá, že pokud byly splněny předpoklady pro zastavení řízení ke dni 28. 11. 2011, pak řízení usnesením ze dne 7. 12. 2012 nebylo možné přerušit. O to méně pak může před zákonem obstát absurdní oznámení ze dne 21. 5. 2012 č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-9327/2012/530/JWe, jímž se navrhovateli sděluje, že se pokračuje v řízení, které mělo být dle výkladu Úřadu již před několika měsíci zastaveno.

22. Navrhovatel dále připomíná, že Úřad opomněl skutečnost, že součástí žádosti o přerušení řízení ze dne 27. 11. 2011 byla též žádost o prodloužení lhůty ke složení kauce alespoň o 14 pracovních dnů. Jak vyplývá z obsahu této žádosti, jejím jediným motivem bylo předejít marnému uplynutí příslušné lhůty pro případ, že Úřad nerozhodne o přerušení řízení do 28. 11. 2011. Odvolatel připomíná, že o této subsidiární žádosti Úřad nijak nerozhodoval, ačkoliv usnesení o přerušení řízení vydal až dne 7. 12. 2012.
23. S ohledem na výše uvedené proto navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozhodl tak, že napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

24. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
25. Dne 8. 8. 2012 Úřad obdržel vyjádření vybraného uchazeče, který považuje postup Úřadu za legitimní a v souladu se zákonem. Z tohoto důvodu vybraný uchazeč navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil. Dne 8. 8. 2012 Úřad obdržel vyjádření zadavatele, který uvádí, že Úřad nepostupoval v rozporu se zákonem a napadené rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Zadavatel tedy navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítnul.
26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
27. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-12727/2012/530/JWe ze dne 10. 7. 2012 zastavil správní řízení podle § 117a písm. b) zákona, neboť navrhovatel nesložil s podáním návrhu ani v dodatečně stanovené lhůtě kauci ve výši podle § 115 odst. 1 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou

v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit rozkladem napadené rozhodnutí a navrhovatelem podaný rozklad zamítnout.

V. K námitkám rozkladu

28. Navrhovatel v rozkladu uvádí, že obecná úprava odstranění vad návrhu je totožná takřka ve všech právních odvětvích (k tomuto navrhovatel cituje příslušná ustanovení správního řádu a občanského soudního řádu), obdobně i následky nevyhovění příslušné výzvě jsou upraveny shodně napříč právním řádem (k tomuto navrhovatel rovněž cituje příslušná ustanovení správního řádu a občanského soudního řádu). Vzhledem k obdobnému znění zmíněných ustanovení, není dle navrhovatele žádný racionální důvod dovozovat, že v řízeních dle zákona platí zcela zvláštní a ojedinělý procesní postup spočívající v zastavení řízení procesním rozhodnutím správního orgánu více než měsíc po odstranění vady návrhu. K této navrhovatelově námitce uvádím, že zákon v § 117a výslovně odlišuje důvod pro zastavení správního řízení podle písm. a), tedy, že návrh nemá předepsané náležitosti podle § 114 odst. 3 zákona a navrhovatel jej ve lhůtě stanovené Úřadem nedoplní (kdy náležitostí návrhu podle § 114 odst. 3 zákona je i doklad o složení kauce podle § 115 zákona), a důvod pro zastavení správního řízení podle písm. b), tedy, že nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem. K navrhovatelem uváděným vadám návrhu se vztahuje důvod pro zastavení řízení podle § 117a písm. a). Znění tohoto ustanovení je v podstatě obdobné navrhovatelem uváděnému ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. U těchto ustanovení (tedy § 117a písm. a) zákona a § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu) by bylo možno připustit navrhovatelův výklad, tedy, že vady návrhu mohou být zhojeny i po lhůtě stanovené správním orgánem do doby než správní orgán řízení zastaví. Vadou návrhu je v tomto případě to, že doklad o složení kauce není součástí návrhu a navrhovatel je oprávněn doložit doklad o složení kauce i později do doby než správní orgán řízení zastaví.
29. Zcela odlišně je však nutno posuzovat důvod pro zastavení řízení podle § 117a písm. b) zákona, který zákonodárce zcela záměrně vyčlenil do samostatného písmene, ačkoliv toto není nezbytně nutné a v podstatě by postačovalo ustanovení § 117a písm. a) zákona v souvislosti s ustanovením § 114 odst. 3 zákona. U důvodu pro zastavení řízení podle § 117a písm. b) zákona nelze použít navrhovatelův výklad, neboť je nutno tento důvod pro zastavení řízení vykládat restriktivně, a to tak, že složit kauci ve výši podle § 115 odst. 1 zákona je nutné s podáním návrhu nebo v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem. Nesplnění této podmínky již není možné nijak zhojit a Úřad je povinen správní řízení zastavit.
30. Z výše uvedeného vyplývá, že zákon rozlišuje v souvislosti s kaucí dvě povinnosti. Za první je to povinnost samotného složení kauce na účet Úřadu. Za druhé je to povinnost učinit součástí návrhu doklad o složení kauce. Zatímco druhou povinnost (doložení dokladu o složení kauce) je možné splnit i po lhůtě stanovené Úřadem (dokud Úřad řízení nezastaví), u první povinnosti (složení kauce) toto nelze.
31. V šetřeném případě navrhovatel složil kauci až po uplynutí dodatečné lhůty stanovené Úřadem, navrhovatel tedy nesplnil povinnost složit kauci s podáním návrhu nebo ve lhůtě dodatečně stanovené Úřadem. Úřad tedy skutkový stav posoudil správně a správní řízení zastavil podle § 117a písm. b) zákona.

32. Navrhovatel v rozkladu dále poukazuje na právní úpravu správních a soudních poplatků s tím, že dle navrhovatele je kauce v podstatě poplatkovou povinností a z úpravy správních a soudních poplatků vyplývá, že opožděné splnění poplatkové povinnosti neumožňuje zastavit příslušné řízení s odvoláním na tento důvod, když prodlení poplatníka ke dni vydání příslušného rozhodnutí již netrvá. K této námitce navrhovatele uvádím, že právní úprava v případě správních i soudních poplatků výslovně upravuje situaci, kdy je poplatek uhrazen až po lhůtě stanovené správním úřadem/soudem (navrhovatel tuto úpravu přímo cituje). Oproti tomu zákon vůbec neupravuje situaci, kdy by byla kauce uhrazena po dodatečně lhůtě stanovené Úřadem. Z tohoto lze dovodit, že úhrada kauce po dodatečně lhůtě stanovené Úřadem není možná. V této souvislosti považuji za nutné poukázat na to, že kauce podle § 115 zákona je specifickým institutem *sui generis*. Nejedná se o poplatkovou povinnost, jak uvádí navrhovatel. Poplatek je platbou za činnost správních orgánů/soudů, kterou správní orgány/soudy vyvíjejí z podnětu či v zájmu žadatele. Oproti tomu účelem kauce je zamezit podávání bezdůvodných návrhů, jejichž cílem je pozdržet či jinak obstruovat průběh zadávacích řízení. Poplatky jsou vždy příjmem státního rozpočtu, zatímco kauce se v případě důvodného návrhu navrhovateli vrací. Z uvedeného je zřejmé, že kauce plní zcela odlišnou funkci od soudních či správních poplatků.
33. Navrhovatel dále považuje napadené rozhodnutí za rozporné s rozhodovací praxí Úřadu. Navrhovatel uvádí, že z dostupných zdrojů je mu známo, že Úřad v praxi běžně akceptuje opožděné složení kauce a správní řízení zastavuje nikoli dnem následujícím po marném uplynutí dodatečně stanovené lhůty, ale až se značným časovým odstupem. Svá tvrzení navrhovatel dokládá odkazem na pět konkrétních rozhodnutí Úřadu. K této navrhovatelově námitce uvádím, že není pravdou, že Úřad akceptuje opožděné složení kauce. Z navrhovatelem uváděných rozhodnutí toto v žádném případě nevyplývá. V případech uváděných navrhovatelem nebyla kauce složena vůbec, nelze z těchto rozhodnutí tedy usuzovat, že by Úřad správní řízení nezastavil podle § 117a písm. b) zákona, když by kauce byla složena až po uplynutí dodatečně lhůty stanovené Úřadem.
34. Nadto považuji za nutné poukázat na skutečnost, že navrhovatelem citovaná formulace z uváděných rozhodnutí: *„Úřad konstatuje, že navrhovatel nedoložil doklad o složení kauce na účet Úřadu ani s podáním návrhu, ani v dodatečně lhůtě stanovené mu Úřadem, ani později a tudíž nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je podle § 114 odst. 3 zákona mimo jiné i doklad o složení kauce podle § 115 zákona.“* je obsahem odůvodnění nikoli výroků uváděných rozhodnutí a vztahuje se k povinnosti doložit doklad o složení kauce, nikoliv k povinnosti složit kauci. Jak již bylo uvedeno výše doklad o složení kauce lze doložit později, nicméně kauce musí být složena nejpozději ve lhůtě stanovené Úřadem. Z citované formulace nelze tedy v žádném případě usuzovat, že by Úřad připustil složení kauce po dodatečně stanovené lhůtě.
35. Navrhovatel se dále v rozkladu pozastavuje nad skutečností, že Úřad vůbec rozhodoval o přerušení řízení, když dle jeho výkladu byly jednoznačně dané procesní podmínky jeho zastavení podle ustanovení § 117a písm. b) zákona. Navrhovatel se domnívá, že pokud byly splněny předpoklady pro zastavení řízení ke dni 28. 11. 2011, pak řízení usnesením ze dne 7. 12. 2012 nebylo možné přerušit. O to méně pak může před zákonem obstát absurdní oznámení ze dne 21. 5. 2012 č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-9327/2012/530/JWe, jímž se

navrhovateli sděluje, že se pokračuje v řízení, které mělo být dle výkladu Úřadu již před několika měsíci zastaveno. K této námitce navrhovatele uvádím, že Úřad skutečně pochybil tím, že dne 7. 12. 2012 správní řízení přerušil, když již v té době byly dány důvody pro zastavení správního řízení. Úřad neměl správní řízení přerušovat, ale rovnou zastavit pro nesložení kauce. Uvedené pochybení Úřadu však nelze zhojit jinak než zastavením správního řízení pro nesložení kauce podle ustanovení § 117a písm. b) zákona, tak jak to učinil Úřad napadeným rozhodnutím. Stěžít si lze představit jiný postup, protože Úřad nemůže postupovat v rozporu s § 117a písm. b) zákona a „připustit“, aby navrhovatel složil kauci později. Oznámení ze dne 21. 5. 2012 č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-9327/2012/530/JWe, jímž bylo navrhovateli sděleno, že se pokračuje v řízení, je pouze nutným krokem, který musel Úřad učinit, protože odpadla překážka, pro niž bylo řízení přerušeno a podle ustanovení § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán vyrozumí účastníky o tom, že v řízení pokračuje. Zastavit přerušené správní řízení není možné, proto musel Úřad nejprve oznámit účastníkům pokračování řízení a následně správní řízení zastavit podle ustanovení § 117a písm. b) zákona. S ohledem na výše uvedené lze tedy shrnout, že postup Úřadu neměl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v případě nesložení kauce s podáním návrhu ani v dodatečné lhůtě je Úřad povinen podle ustanovení § 117a písm. b) zákona správní řízení zastavit.

36. Navrhovatel dále připomíná, že Úřad opomněl skutečnost, že součástí žádosti o přerušování řízení ze dne 27. 11. 2011 byla též žádost o prodloužení lhůty ke složení kauce alespoň o 14 pracovních dnů. Jak vyplývá z obsahu této žádosti, jejím jediným motivem bylo předejít marnému uplynutí příslušné lhůty pro případ, že Úřad nerozhodne o přerušování řízení do 28. 11. 2011. Odvolatel připomíná, že o této subsidiární žádosti Úřad nijak nerozhodoval, ačkoli usnesení o přerušování řízení vydal až dne 7. 12. 2012. K této námitce navrhovatele uvádím, že navrhovatel v článku III. podání ze dne 27. 11. 2011 žádal o přerušování řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S477/2011/VZ podle § 64 odst. 2 správního řádu do doby pravomocného ukončení řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S395/2011/VZ. V článku IV. tohoto podání navrhovatel uvádí: „Pro případ, že Úřad, ačkoli § 62 odst. 2 správního řádu neposkytuje prostor pro správní uvážení, výše uvedené žádosti nevyhoví, podává navrhovatel ve smyslu § 39 odst. 2 správního řádu z opatrnosti zároveň žádost o prodloužení lhůt stanovených usnesením ze dne 14. 11. 2011 č. j. ÚOHS-S477/2011/VZ-17863/2011/530/JWe alespoň o 14 dalších kalendářních dnů od pokračování v řízení. Odůvodňuje to nutností konzultace o dalším procesním postupu se svým právním zástupcem, když částečně totožný předmět výše zmíněných správních řízení může vést k vynesení dvou vzájemně odporujících rozhodnutí o téže otázce.“ Vzhledem k tomu, že Úřad vyhověl žádosti navrhovatele o přerušování řízení, nerozhodoval už o jeho subsidiární žádosti na prodloužení lhůt, neboť tato žádost byla podmíněna nevyhověním žádosti o přerušování řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu. Dále považuji za nutné upozornit na to, že z uvedené subsidiární žádosti o prodloužení lhůt nijak nevyplývá, že „jejím jediným motivem bylo předejít marnému uplynutí příslušné lhůty pro případ, že Úřad nerozhodne o přerušování řízení do 28. 11. 2011“, jak uvádí navrhovatel v rozkladu.

VI. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech

a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

38. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Viktor Klíma, advokát, Melantrichova 477/20, 110 00 Praha
2. Královéhradecký kraj, Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové
3. Metrostav a.s., Koželužská 2246/5, 180 00 Praha 8
4. S u b t e r r a a.s., Bezová 1658/1, 147 14 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy